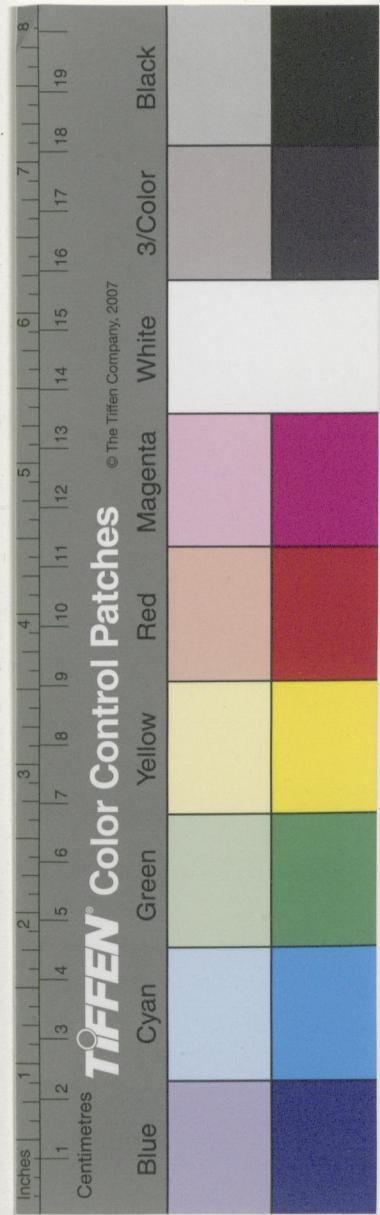

Stockholm den 28 May
-72

Minia käraste!

Nu måste jag skynda att skriva mina nadur
med generalpostdirektör Roos, som loppat besöka
er och framförde farske helsingar, vi ha åter så
tråblom och breven blirvo så illa skrifa, men om
de kunnas läsas så betyder väl stilen mindre ure.
Vår sista bref blevo så hastigt afbrutna, det
var så snikit som lummade osagdt, men det var
ej fört fel, då de andra väntade på oss. Eva
har väl berättat om den skona utfaiden, det var
så midsommarlikt överallt både i Karlbergs
och Hagapark, den rikaste, friskaste grönska,
den klaraste himmel och den mildaste luft, ja,
det var så skönt. Vi hade på f. m sprungit
flera timmar på årenider, ända ned till Skeppsholm,

och var vi sedan promenadade från kl. ½ 5 till kl. 8, vi hörde det allt bra mycket i båten, och sångarna varo så välkomna. - Dagen derpå varo vi först med Hagströmers på Uddmans concert. Der sjöng fru Michaeli, som vanligt, fortgesande, och en ung norska, fröken Hoe, fick riktigt dundrande applauser för det ålskliga, fina sätt hon hörde hon sjöng två små visor. Det var en vacker concert. Därifrån följde vi hem till Hagströmers, der en pastor Frost med sin unga syster varo. Vi vandrade efter middagen ut till Mosebacke, och sattes där till kl. ½ 8, vid hemkomsten sjöng först fröken Frost och sedan jag, och eftersom jag alldetles kommit ur varan att sjunga för frammande och darrade rejält på röstern, sade dock tante att jag tagit mig så mycket sedan hösten. Alla varo så ålskvärda, isynnerhet Hilda och bånes fastman, jag hon är en så genomsöd och präktig flicka, den Hilda!

Tante Gusti Nyberg kom söndagsformiddagen hit, just innan vi skulle gå på concerten, det kara besöket fördunklades mycket af den bräck-

vi hade att komma till concerten, ty vi hade stått mörke med Hagströmers precis kl. 1. Hon satt rejält länge, och vi sattes som på nätter, men slutligen måste vi gå och kläda oss och hon satt och pratade med farbror. - Idag på fjärde vi hem klädningarna, hvad de är sota och fina, taik, taik, ålskade hilla mamma för att besöva med dem. De komma till så stor, stor nytta. Tante Gusti var en stand har i går och träffade då tante hemme. Sedan, om kvällen, då vi följder åt till Den Stumma, sade hon att hon tyckt så rejält mycket om tante, det var något så fint godt och beh behagligt i hela hennes väsende, och det är verkligen saunt.

Tante åter tyckte tante Gusti var språksam och trevlig och sade att hon tyckte om henne för att hon talte så hjertligt och godt om sin sva- gerska, Anna. Tante har besökt tante Gusti hit idag på kaffe och grädd. Flickorna hem och Julie komma också, de är visst street här etok, så vackert det var i går, på den stumma den musiken, som men så väl känner den

hörförde derigenom så mycket mera. Vi hade beställt Lindstedt efter oss men Eva kom osäkert ihåg tiden och beställde honom en 2 timme för sent. När vi kommo ned, fanns der ingen som kunnat följa oss hem, utan vi voro tvungna att taga en droska och födde fört hem tante Guste hvarefter vi casanna föro hem. Det var en oeräknad utgift återigen, och Lindstedt hade redan gått hem ifrån då vi kommo hem.

I går slutade vi franska timmarna. Idag hade jag en så skön sångtimme, Ellen Bergman siger att om jag ju fåje fortsätta så vore hon så glad, och jag skulle nog ännu kunna lära mig sjunga. — Åls kade manni försök att ta reda på när Anna Blomqvist reser hit, jag ville så ryktigt gerna vara och taga emot henne, men det ej alls med hoviken ångbat hon kommer. Ack, glöm icke att skriva det!

Nu skall Eva gå med brefona till Ros, derföre i hastigheten en flygande puss och en hygglig kramning. När vi skriva härnäst blir det om promotionen. Adieu, adieu, helsa alla väänner!

